

306

B V L L A P A V L I P A P A E I I.

De his quæ obseruare debent Iudices à Sede Apostolica delegati,
in causis alienationum bonorum Ecclesiasticorum.

VM in omnibus iudicijs sit reſtitutio iuſtitia, & conſcientia puritatis obſeruanda, id multò magis in conceſſionibus alienationum rerum Eccleſiaſticarum conuenit obſeruari, in quibus de Chriſti patrimonio, & diſpenſatione pauperum, non de proprio cuiuſque peculio agitur, vel tractatur. Quapropter oportet vt in examinandis huiuſmodi alienationum cauſis, quæ à Sede Apoſtolica in forma, Si in euidentem

vilitatem cedant, oneratis Eccleſiaſticorum Iudicum conſcientijs delegantur, nihil fauor uſurpet, nihil timor extorqueat, nulla expectatio præmij iuſticiam conſcientiamque ſubuertat.

Monemus igitur, & ſub interminatione diuini iudicij omnibus Commiſſarijs, & delegatis huiuſmodi diſtictè præcipimus, vt cautè, & diligenter attendant cauſa. in litteris Apoſtolicis per ſupplicationes expreſſas, illaſque ſollicite examinent, atque diſcutiant, reſtes, & probationes ſuper narratorum veritate recipiant, & ſolum Deum præ oculis habentes, omni timore, aut fauore depoſito, Eccleſiarum indemnitatibus conſulant, nec in laſionem, aut detrimentum earum decretum quomodolibet interponant.

Si quis autem Commiſſarius, vel delegatus conſcientia ſua prodigus, in grauamen, aut detrimentum Eccleſia, per gratiam aut timorem, vel ſordes alienationi conſenſerit, aut decretum, vel auctoritatem interpoſuerit, inferior quidem Epifcopo ſententiam excommunicationis incurrat, Epifcopus verò, aut Superior, ab executione officij per annum, nouerit ſe ſuſpenſum, ad extinctionem detrimenti Eccleſia illati nihilominus condemnandus, ſciturus, quod ſi ſuſpenſione durante damnabiliter ingeſſerit ſe in diuinis, irregularitatis laqueo ſe inuoluet, a quo non niſi per ſummum Pontificem poterit liberari.

Is verò, qui dolo, vel fraude, aut ſcienſerit in detrimentum Eccleſiarum alienationem fieri procurauerit, aut per ſordes, vel impreſſionem, alienationis decretum extorſerit, ſimilem ſententiam excommunicationis incurret, niſi à qua per Romanum Pontificem poſſit abſolui, ad reſtitutionem nihilominus rerum alienatarum, cum fructibus quancumque de præmiſſis conſtitit condemnandus.

Volumus autem quod Legati, & Commiſſarij prædicti de pœnis conſtitutionis noſtrae ſpecificè moneantur, & in quibuſcunque litteris, & comiſſionibus huiuſmodi hoc ſtatutum noſtrum inferatur. Nulli ergo &c. Dat. Romæ apud ſanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicae 1465. 5. Id. Maij, Pont. noſtri Anno primo.

ROMÆ, In Typographia Reu. Camera Apoſtolicae.

